



Καιόμενοι: Η Φωτιά της Αγιότητας

Το έτος του θανάτου του βασιλιά Ουζζία, είδα τον Κύριο να κάθεται πάνω σε θρόνο μεγαλόπρεπο και υπερυψωμένο. Οι άκρες του μανδύα του γέμιζαν το ναό. Μπροστά του στέκονταν σεραφείμ, που καθένα τους είχε έξι φτερούγες: δύο για να σκεπάζουν το πρόσωπό τους, δύο για να σκεπάζουν το σώμα τους και τις άλλες δυο για να πετάνε. Και φώναζαν το ένα στο άλλο: «Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος του σύμπαντος· όλη η γη είναι απ' τη δόξα του γεμάτη». Ησαΐας 6:1-3

Γι' αυτό ας είμαστε ευγνώμονες που μας προσφέρεται μια ασάλευτη βασιλεία, κι ας λατρεύουμε το Θεό με τρόπο ευάρεστο, με σεβασμό και με ευλάβεια, γιατί ο Θεός μας είναι φωτιά που κατακαίει. Εβραίους 12:28-29

Η εβραϊκή λέξη saraf σημαίνει φλεγόμενος και από αυτήν σχηματίζεται το όνομα seraphim που σημαίνει οι φλεγόμενοι, οι πυρωμένοι. Ο Θεός είναι η φωτιά η καταλυτική. Τα σεραφίμ φλέγονται γιατί βρίσκονται συνεχώς μπροστά στην παρουσία του Θεού, που είναι ο ίδιος το Πυρ το καταναλίσκον. Φλογίζονται από τη φωτιά Του, πυρώνονται στην παρουσία Του, και κράζει η φωνή τους: «Άγιος, άγιος, άγιος». Όπως τα σεραφίμ, όσο πιο κοντά πλησιάζουμε στον Κύριο, τόσο φουντώνουμε από τη φωτιά Του και φλεγόμαστε από αυτό το πάθος που Του κράζει «άγιος, άγιος, άγιος». Η λατρεία μας να φλέγεται από πάθος και αγνότητα, αυτό επιθυμεί ο Θεός. Και εκεί, μπροστά στην άγια Του φωτιά, το άχυρο μας καίγεται και έτσι γινόμαστε άγιοι, όπως Αυτός είναι άγιος.

Και φώναζαν το ένα στο άλλο: «Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος του σύμπαντος· όλη η γη είναι απ' τη δόξα του γεμάτη». Σείστηκαν οι παραστάτες της θύρας από τη δυνατή φωνή τους, και γέμισε από καπνό ο ναός. Ησαΐας 6:3-4

Θέλει κι εμείς, όπως τα σεραφίμ να στρεφόμεστε μόνο σε Αυτόν διακηρύττοντας Αυτόν, τον μόνο αναμάρτητο και ξεχωρισμένο. Όταν τα σεραφίμ κράζουν «άγιος, άγιος, άγιος», οι παραστάτες της θύρας σείονται από τη δυνατή φωνή τους και ο ναός γεμίζει με καπνό. Ο Θεός θέλει έναν φλογερό λαό του οποίου η ιερή κραυγή, να κάνει τις θύρες να σείονται και την ατμόσφαιρα να γεμίζει με τη δόξα Του.

Η αγιότητα δεν συνίσταται στην τήρηση κάποιων κανόνων ή στην διανοητική γνώση σχετικά με τον Κύριο. Αυτά δεν παράγουν αγιότητα. Εμμένοντας όμως στην παρουσία της Καταλυτικής Φωτιάς, στεκόμαστε στον τόπο όπου η αμαρτία μας δεν μπορεί να παραμείνει. Η φλογερή παρουσία του Κυρίου θα την εξαλείψει. Τότε, με τον πιο φυσικό για την ανακαινισμένη, εξαγνισμένη φύση μας τρόπο θα φυλάττουμε το νόμο και τα προστάγματά Του. Η φωτιά και η αγιότητα συνδέονται στενά. Όταν κοιτάζουμε Αυτόν που είναι φωτιά, θα γίνουμε όπως Αυτός είναι.

Αντίθετα, όλη σας η συμπεριφορά να είναι άγια, όπως άγιος είναι κι ο Θεός που σας κάλεσε. Γι' αυτό λέει η Γραφή: Να γίνετε άγιοι γιατί εγώ είμαι άγιος. Α' Πέτρου 1:15-16, Λευϊτικόν 19:2

Τότε είπα: «Αλίμονό μου, χάρηκα! Γιατί είμαι άνθρωπος με χείλη ακάθαρτα και κατοικώ ανάμεσα σ' ένα λαό με χείλη ακάθαρτα, και τώρα είδα με τα μάτια μου το βασιλιά, τον Κύριο του σύμπαντος!» Πέταξε τότε κι ήρθε κοντά μου ένα από τα σεραφίμ, κρατώντας ένα κάρβουνο αναμμένο, που το είχε πάρει με λαβίδα απ' το θυσιαστήριο. Μ' αυτό άγγιξε το στόμα μου και είπε: «Κοίτα, αυτό άγγιξε τα χείλη σου κι η ανομία σου εξαλείφθηκε· η αμαρτία σου έχει συγχωρηθεί». Ησαΐας 6:5-7

Δεν υπάρχει αμαρτία μέσα μας που να μη μπορεί η άγια Του φωτιά να εξαλείψει. Εάν στοχεύουμε να εκπροσωπούμε τον αληθινό και ζωντανό Θεό, θα πρέπει να Τον παρουσιάζουμε μέσα στη φωτιά της αγιοσύνης Του, αλλά, για να το επιτελέσουμε αυτό, είναι ανάγκη πρώτα να εξαγνιστούμε από αυτήν τη φωτιά. Η αγιοσύνη Του είναι η φωτιά Του. Δεν είναι πια δύσκολο να εκπληρώσουμε το θέλημα του Θεού άπαξ η άγια φωτιά Του ανάψει μέσα μας. Χωρίς τη φωτιά Του δεν θα φλεγόμαστε από πάθος να εκπληρώσουμε το θέλημά Του. Ο προφήτης Ησαΐας ήταν ατελής στη φλογερή παρουσία του Θεού. Το στόμα του Ησαΐα καθαγιάστηκε με ένα ζωντανό πυρωμένο κάρβουνο, που πάρθηκε από το θυσιαστήριο, για να μιλήσει στο όνομα του Κυρίου. Καθώς ο Ησαΐας καιγόταν στην άγια φωτιά Του, φώναξε: «Εδώ είμαι, στείλε εμένα».

»Εγώ σας βαπτίζω με νερό, και το βάπτισμά μου είναι βάπτισμα μετάνοιας. Αυτός όμως που έρχεται ύστερα από μένα, είναι πιο ισχυρός από μένα, και δεν είμαι άξιος ούτε τα υποδήματά του να κρατήσω. Αυτός θα σας βαπτίσει με Άγιο Πνεύμα και φωτιά. Κρατάει στο χέρι του το λιχιστήρι, για να ξεκαθαρίσει το αλώνι του· το σιτάρι θα το συνάξει στην αποθήκη του, μα το άχυρο θα το κατακάψει στη φωτιά που δε σβήνει ποτέ». Κατά Ματθαίον 3:11-12

Η φωτιά εξαγνίζει ό,τι αγγίζει. Κατά τη βύθισή μας σε Αυτόν, καθαριζόμαστε από τη φωτιά Του. Δεν υπάρχει αληθινή αγιότητα χωρίς αυτόν τον καθαρισμό από τη φωτιά. Όσοι ακολουθούν απλώς τους κανόνες του βιβλίου χωρίς τη ζωντανή φωτιά καταλήγουν άνδρσοι και νομικιστικοί. Χωρίς οι ίδιοι να φλέγονται, είναι αδύνατο να πυροδοτήσουν κάποιον άλλο. Η φωτιά είναι που γεννά τη φωτιά. Εάν οι ζωές μας είναι γεμάτες από τη φωτιά Του, η πυρωμένη θράκα μας θα προκαλεί πυρκαγιές όπου κι αν πηγαίνουμε. Δεν μπορούμε να αντικαταστήσουμε τη φωτιά με τη διάνοια. Ούτε η γνώση μπορεί να αντικαταστήσει τη φωτιά Του. Ο Θεός μας είναι μια παντοδύναμη φωτιά! Κι εμείς την παίρνουμε από την εγγύτητά μας με τον Ιησού, διαφορετικά δεν θα την έχουμε.

Όταν ο Ιησούς που είναι ο Λόγος, άνοιξε τις γραφές στους δυο πορευόμενους προς τους Εμμαούς, οι καρδιές τους άρχισαν να καίγονται και πλησίασαν και τον «ανάγκασαν» βίαια (παραβιάζω) να μείνει μαζί τους. Αναφλέχτηκαν από τη φωτιά Του και δεν τον άφηναν να φύγει.

Ποιος όμως θ' αντέξει την ημέρα του ερχομού του Κυρίου, και ποιος θα σταθεί όταν εκείνος εμφανιστεί; Θα έρθει αυτός σαν τη φωτιά του μεταλλουργού, σαν τη καυστική ποτάσα του πλυσίματος. Θα καθίσει και θ' αφαιρέσει τη σκουριά. Ωσάν μεταλλουργός θα καθαρίσει τους λευίτες· θα τους ξεπλύνει όπως το ασήμι και το χρυσάφι, για να του προσφέρουν σωστές θυσίες. Μαλαχίας 3:2-3

Να την, έρχεται μια μέρα που ο θυμός μου θα καίει σαν καμίνι. Τότε όλοι οι αυθάδεις και όλοι όσοι πράττουν την αμαρτία θα είναι σαν την καλαμιά. Κι εκείνη η ημέρα θα τους κατακάψει. Δεν θα τους απομείνει τίποτα, ούτε ρίζες ούτε φύλλα. Μαλαχίας 3:19

Ο Ηλίας γνώριζε ότι ο Θεός που απαντά με φωτιά είναι ο αληθινός Θεός και γι 'αυτό προκάλεσε τους άφλογους ψευδοπροφήτες του Βαάλ σε μια αναμέτρηση. Όσο κι αν χόρευαν γύρω από το βωμό και κατέκοβαν τις σάρκες τους, όσο κι αν πηδούσαν και φώναζαν, η φωτιά δεν κατέβηκε. Πολλοί λειτουργούν παρόμοια και σήμερα. Πολλή δράση. Υπερβολικά πολλή απασχόληση. Πολλές φωνές, αλλά η φωτιά λείπει. Όταν ο Ηλίας αποκατέστησε το θυσιαστήριο στήνοντας τις πέτρες, το ξύλο και τη θυσία όπως όριζαν οι διατάξεις του νόμου, επικαλέστηκε τον Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, και η φωτιά του Θεού έπεσε.

Ας επικαλεσθούν αυτοί το όνομα του Θεού τους και θα επικαλεστώ κι εγώ το όνομα του Κυρίου. Όποιος Θεός απαντήσει με φωτιά, αυτός θα είναι ο αληθινός Θεός». Κι όλος ο λαός απάντησε: «Σωστά μίλησες». Α' Βασιλέων 18:24

Τότε έπεσε η φωτιά του Κυρίου και έκαψε εντελώς το ολοκαύτωμα και τα ξύλα, τις πέτρες και το χώμα, κι έγλειψε ως και το νερό του αυλακιού. Όταν το είδαν αυτό, έσκυψαν όλος ο λαός το κεφάλι τους και είπαν: «Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός!» Α' Βασιλέων 18:38-39

Τότε του φανερώθηκε ο άγγελος του Κυρίου μέσα σε πύρινη φλόγα που έβγαινε από μια βάτο. Ο Μωυσής είδε πως ενώ η βάτος είχε πάρει φωτιά κι ήταν μέσα στις φλόγες, δεν καιγόταν να γίνει στάχτη. Είπε, λοιπόν: «Ας πάω, να δω αυτό το παράδοξο θέαμα: γιατί δεν καίγεται η βάτος;» Όταν ο Κύριος είδε ότι ο Μωυσής πλησίαζε για να παρατηρήσει, του φώναξε μέσα από τη βάτο: «Μωυσή, Μωυσή». Αυτός απάντησε: «Ορίστε». «Μην πλησιάσεις εδώ», είπε ο Κύριος. «Βγάλε τα σανδάλια σου από τα πόδια σου, γιατί ο τόπος όπου στέκεσαι είναι τόπος άγιος.» Έξοδος 3:2-5

Ο Μωυσής είδε τη βάτο να φλέγεται, αλλά να μην κατακαίγεται. Ήταν μια εικόνα του τρόπου με τον οποίο Αυτός επιθυμεί να μένει μέσα μας. Η φωτιά Του καίει όλο το άχυρο χωρίς να μας καταστρέφει. Ο Θεός κάλεσε τον Μωυσή από τη βάτο. Αυτός ήταν η φωτιά στη βάτο. Στον Μωυσή δόθηκε η οδηγία να αφαιρέσει τα σανδάλια του από τα πόδια του, επειδή στεκόταν σε τόπο άγιο, στην παρουσία της Καταλυτικής Φωτιάς. Όπως στο ναό του Θεού, όπως στη καίομενη βάτο, η φωτιά του Θεού πρέπει να καίει ασταμάτητα μέσα μας, να μας διατηρεί εξαγνισμένους, διατηρώντας την αγιότητά Του.

Να είστε συνεχώς έτοιμοι με δεμένο το ζωνάρι στη μέση σας και αναμμένα τα λυχνάρια σας. Κατά Λουκάν 12:35

Γι' αυτό σου υπενθυμίζω να αναζωπυρώνεις το χάρισμα του Θεού, που το έλαβες όταν έθεσα τα χέρια μου στο κεφάλι σου. Β' προς Τιμόθεον 1:6

Η λέξη αναζωπύρωση στα ελληνικά (αναζωπυρέω) σημαίνει να φουντώσω τη ζωή ξανά από τη φωτιά. Αυτή είναι η λέξη που χρησιμοποιείται για την αναζωογόνηση στα Νέα Ελληνικά. Η φωτιά πρέπει να έρθει και πάλι για να πυρπολήσει τα καπνισμένα κάρβουνα της προσωπικής ζωής μας και της ζωής της Εκκλησίας.

Πολυαγαπημένοι, ο Θεός επιθυμεί να αναμοχλεύσει τη φωτιά μέσα μας και να κατακλυζόμαστε από τη φλόγα Του, έτσι ώστε να γίνουμε οι καίόμενοί Του που μεταδίδουν στους άλλους τη φωτιά.

Γκρέτα Μαύρο